

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. nr 11-Fylke: Hordaland

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: LundinEmne: st. attetjor.

Bygdelag:

Oppskr. av: Anders Sjåvann.

Gard:

(adresse): LundinG.nr. 87 Br.nr. 1.A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

ad. trejner (blau) Røtteren av blou
brukt ikkje, berre den oasgardiske
del av planten. Plantane vart sloge
med tjå eller skoren med sigd i
sømaren og tørka i skjeggen. Det var
meir tilfeldig sine brukte disse planken
til fôr her.

Når ein spade åkeren i vår
reinska ein brånska vil etterkvart
ein spade, og elles når ein midla
kadne med med middliva. Trånska
vart vil vaska rein fyrr med og gjøven
sic krøtvi slik ha var. Og dei vil ta som
dei vår høy. Kartje blou eller brånska
er lengre brukt til fôr. B: vart i oppora
straks. Disse forenne var brukte til
i 70 år, serdy brånska.

Tare.

Denne sjåplanten hev eg aldri sett, berre
høy vil ha i munda som eit serdels godt
fôr, som krøtvi læk framfyrr renska
anna. Han veks på bær i tå mot havet
og er mykje utbredt. Men fårleg i
sækk grønnen sjåbunden. /

2
Lettu ka eg lykkipis minnus veri hann
skoru med Gai, som er festa til ei stang.
Når han er ønsken fley hann iupp og so
sauka ein hann inn i båtun. Eg trivi
hann má forast iupp ferst iutan á túr-
kast. Detti fore var órvist brúkt til i 90 ári
men er speldan brúkt nu.

Þestómátt hev gleder, det eg veit, vare brúkt
her til fán.

Sárpujár

Men kokast ikki leuær sárpa til krótri
á mennu lá. Þá ditta med sárpa var brúkt
vart det beru slegu varmt vattu þá det
sam skulle sárpast, lét det standa ei
stund til innhalde var mjúttu noka og
sa fara iupp. Ein laga sárpa til belet ein
kvellu og fara den iupp ein margareu.
Sárpa vart ójenu i laggebjerald, sam
fau þálag 12 b. lles vart ynuu bjerald
brúkt til dattu - kassar, bytter o. l.

Sárpalágu vart kakt i eldhúsi eller i
gáa i kjóku, bann til fjise og slegu
þá faret der. Þú sam vart sárpa kánu
vera sa ynuu einu - kaska potero, Halu
og agner - dumba - eller beru háy,
eller alt dattu i blanding. Men mjál
vart brúkt, blanda ein det i fjuru ein
sette straks fyr ein sette det fram
til krótri. Mjál ein brúkte var som
regel hann mjál, dá kjóru mjál til
fár ikki mennuastu var i brúkt i
mar mi si tid. (90 ári) Den tid var det
fyr det muste slútt med sárpingi.

Frankald inn sárpa.

Nár ei kú haddu bare fekk ha allid
noka sars góðt, helst mjódríkka, dá sars
no. Og helst lúka.

Ragnabör varí stúndlaen sarkka og var
brúkt báti til háms og kú. Til krótri
varí det berre slege varmit vattin pi
dei og gav dei sars dei var i lagun.

Varí elles helst blanda i sárpa med sars
fárenne. Þetta er heller iskopi lengur i
brúkt.

Drank kjöpi ein alder. Men den tid
dei brúkt brúnsvein heimna, og líka
eins brúggja, varí drankun og maskun
fara úpp og var heldun far eit góðt fár.
Sarsna gav dei báti varun og kald, sars
den var, eller i lag med sarsna sárpa
fár.

Fiskvangull er heller iskopi lengur brúkt.
Men til pálag i 40 ár i f. á. t. varí þur
brúka mjóki Kvorka. Þetta var kvorkun
sars var skíren út an síld sars var
fersk og skúllu saltis, karska og sars an
salt síld sars skúllu andleggs til skípa
ring. Af detti kjöptu ein heile bátlaster
sars varí fára úpp. Det var iskopi berre
eit reindfár. Serleg var det i varsild=
fiskut ~~inn~~ pi ettervottun ditka fereit
var á fá. Kvorka varí berre lúgt til
krótri. Trúleg fekk sarsna og nokk.
Sarsna lúppungi var gjort i kjökt eller eldtes
Kvorkun mjóki kvorkun kú fekk, det er iskopi.

4

Det hender endog at sine fore med sild
ei gran naar ha er sa billig at det svarer
sig. Både salt og frisk. Er ha solte ma
ha blaydes i vatten sa saltsmakken går
av ha rakk. Er det vænlig vår sild
får krøteri 2-3 sild pr. kret. Kan aldri
tenkja meg at fisk eller sild kan vara
haverdmassum av færet. Men heller
ikkeje forståing av det etter som dei gamle
fjølaldre me ditte.

+ i målet.

1807

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING